

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön szeptember 14^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG - 'S NÉPISMERTETÉS.

Kahlen-'s Leopoldhegy Bécs mellett.

Alig tehetni-fel, hogy a' miveltebb hazafiak között sokan volnának, kik a' birodalmi fővárost tudományos, mesterségi 's művészeti tekintetből, 's legalább kíváncsiságból nem méltatták volna egyszer megtekintésre, néhány napot töltve ott, tudván, hogy mind az, mi becses találmányra 's helyes izlésre nézve a' mívelt világ előtt nevezetességgel vagy fensőbbiséggel bír, az ottani külön nagynemű intézeteken 's cabinetekben feltalálható, és minden akadályzás nélkül megismerélhető. De nem csupán maga a' nagy város az, min a' vándor legeltetheti kíváncsi szemeit; fölötte regényes, varázsló 's nevezetességekkel teljes a' közel fektű vidék is, például Neuhaus, hol a' híres tükörgyár van, Merkenstein, Baden, Neustadt, Trautmannsdorf Batthyán herczeg jószágá 'stb. 's ezek között a' két szomszédos Kahlen-és Leopoldhegy — hol Cörvin Mátyás mulatozott, 's honnan nyomult elő azon keresztény hadsereg, melly letiprá a' kevély török félholdat, 's uj napfényt derített egész Európára, — különös figyelmet érdemel; minél fogva most csupán ezen két hegyről teendünk említést, mellyeket régi várak 's névszerint kolostorok romjai fednek még, 's millyeneket magyar hazánk nem kis számban mutathat-fel. Azon évek lefolyása alatt, míg Bécs lakhelyem volt, több ízben felmászáltam ezen két testvérhegyre, hogy onnan egy sohajtó pillantatot vethessek kedves, de távol eső hazámra, mellynek Karpát-hegyei homályos színezetben szöktek szemembe, egyszer egész éjt is töltvén ott társaságban ama fölséges látványnak, a' nap felkeltének ezen magas hegyekről kikémléseül, 's aztán örök emlékezetben fentartásaul. E' mostani rövid előadás egyszersmind ösztönül szolgálhat némelly derék honfiaknak, kik hazánk romladozó hajdani várait velünk hiven 's körülállótólag közleni akarják, melly tudatást mindenki bizton édes örömmel 's köszönettel fogadand.

A' Száva folyóvitzól Krainban egy hegylánc nyulik-ki a' Dúnának keleti partjáig, melly annak lábánál Pannonia sikságába siet-

le. Ezen hegyláncz, melly Ptolomæus író szerint elválasztá Noricumot Pannoniától, 's melly a' Romaiaknál Mons Cetius nevet viselt, tágasb értelmében a' szónak, Kahlenberg név alatt ismeretes, 's megjegyzésre méltó, hogy ezen hegyláncznak két utóbbija, mellyek a' Szávához közelednek, egyenalkatúak a' Kahlen- és Leopoldhegygyel a' Dunánál. — Ha helyben hagyjuk azon okokat, mellyeken alapul az állítás; úgy már a' dunántúli hegyeket is Enzersdorfnál, mellyek északra húzódnak Morva felé, ezen hegyláncz folytatásának kell tartanunk, 's Kahlenhegy nevezet alá foglalni az egész hegysort, melly Krainból morva országig fut, 's azután az óriási Karpát-hegységekkel egyesül, mivel a' szemközt fekvő Leopold és Enzersdorf Bisamberg területeiből, azok egyenlő magasságaiból 's tömörségeiből felvehetni, hogy a' folyam egyedüli hatható ereje, melly egy új ágyat ásott vala magának, választá-el egymástól azokat. — Ezen láncz legérdekesebb ágazatának egyike azon hegy, melly Nussdorftól Greifensteinig a' Dunapartján emelkedik, 's délnyugotiasan Dornbach, Mauerbach, Lengbach, Altenmarkt, Furth, Dirnitz és Gutenstein helységeken keresztül a' vadontságba felhág, mellynek uralkodónéja a' hóhegy. A' Kahlenhegy ezen ágazata közönségesen bécsi erdő nevezet alatt ismeretes, 's a' határt képi a' 2 felső és alsó bécsi-erdő terület között. Ezeknek három szélső magasságát teszik a' Cobenzlhegy, Kahlenhegy, 's a' Leopoldhegy. Erdős csucsa nyugotiasan emelkednek Bécs fölött, 's kőszirtjei törik-meg a' mellette lappangó folyam erejét, midőn ellenben délfelé alsó Ausztria és steier ország havasai a' felhőkig emelkednek.

Alladékrészei ezen érintett hegyeknek, terméskő, mészkő, 's márgapalakó. Elszakasztott részei az elsőnek kívülről az elmállás által vörös 's fehérek lesznek, vagy pedig egyszerre barna és fehér, úgy jelelve-meg, valamint az agát vagy onyx, mi a' kőnek vastartalmától függ. Területei ezen foszló nemű kőnek főleg láthatók a' Leopoldhegy oldalán nem messze a' kahlenhegyi falucskától, mellyek északkeletről délnyugotfelé járulnak a' hegybe. Ez olly ok, melly annak elválasztását az enzersdorfi hegytől csak annál világosabban mutatja. Ezen oldalon vette-észre bizonyos Lupf Fridrik nyomdokait a' timsós ércznek, 's bányamivelést kezdett. Ezen timsógödröt, Isten kegyelméhez nevezett, ismét feltalálta 1560-ban Rath Jakab kamarás titoknak, 's engedelmet nyert abban dolgoztatni; azonban hasztalan volt fáradozása. Legujabb időben is megújíták a' próbát hasonló bal foganattal, 's az ezüst bányát is, mit kiszemezni véltek Bachmann és Pichler 1618-ban, azonban fáradozásukat nem koszorúzá jó siker. — Nem csupán ezen kettő, hanem valamennyi magasb hegye a' bécsi erdőnek terméskövekből áll; egyedül csak az alacsonyabb dombok foglal-

nak magukban agyagföldet 's márgatermészkő - területeket. Kahlenbergen, különösen egy kútásánál barnaszőkés márgapalakövet talál-
tak diszes fekete dentritékkal, mellyek közül két darab Bécsben van a'
cs. kir. gyűjteményben, 's egyikén láthatni egy kővé vált növény szárát.
Ezen fő álladék - részen, vagy a' márgapalakövön kívül található a'
hegyben vörösbarna és szőkés tömött mészkövet, terméskövet, emel-
kedett 's magukat keresztben metsző fejeér vonalokkal a' felületen,
valamint is számos petrefactumot.

Kahlenhegy bikfa-erdeiben meglepetik az ember a' bujálkodó te-
nyészet által. Ott láthat a' szem nem csupán éghajlatunkhoz szokott
növényeket, hanem déli országok növényeit is, millyenek a' pimper-
diófák a' tölgyfák között; ennelfogva a' fűvész is talál ott mulatságá-
ra 's oktatására némi anyagot. — Második Ferdinand császár alapi-
tá itt 1628-ban a' Kamalduliak kolostorát, mellynél az egyház sz.
Józsefnek volt szentelve, honnan a' hegy is, idővel ez előtt „József-
hegy“ nevet viselt. A' császárnak ajtatos nője, Eleonora, építteté a'
remeteségeket, Ferdinand fija Leopold Vilmos herczeg pedig a' pom-
pás refectoriumot a' szerzetesek számára. Bizonyítják ezt következő
felírások:

Deo Maximo Aeterno
Eleonora Gonzaga, Ferdinandi
Secundi semper Augusti Augusta.
CICICICXXXII.

és:

Leopoldus Wilhelmus Archid. Aust.
Ferdin. II. Caes. Filius Ferdin. III. Frater
Pius in Eremitas Camaldulenses
A. D. CIIICXXXIX.

A' körfal bemenetele fölött láthatni az egykori kolostornak czime-
rét 's e' felírást:

„Sit nomen Domini benedictum.“

A' Törökök elpusztiták ugyan 1682-ben Bécs ostromoltatása al-
kalmakor ezen alapítványt, mellyet azonban 1-ső Leopold rövid idővel
azután ismét helyre állíttatott.

Sok évig maradt tehát ezen szép hegy a' búsongó vagy búskomoly
szerzetesek lakhelye, kiknek tisztében állott az örökké hallgatás 's
minden világi közlekedésnek kikerülése. — „Memento mori!“ voltak
csupán azon szavak, mellyek itt viszhangzának. Valljon volt-e szük-
séges itt a' halálra emlékeztetés, midőn egész életük már a' nélkül is
olly annyira hasonlított ahhoz? — De nem! ezen összehasonlítás nem olly
igen elhatárizott. Ők éltek 's ismerék némelly gyönyöreit az életnek,
mivelék csendességben kerteiket, és szünórákban volt mindegyiknek

szabad kénye szerinti foglalatossága. 2-dik József császár eltörlé ezen kolostort 1781-ben, 's a' vallási birtoknak adta-el e' hegyet. Az isteni szolgálat a' klosterneuburgi apátságra bízott, a' szerzetesek lakjai pedig csinos, és szép magányházakká változtak-által, melyek között Ligne hercegé különösen kitünteté magát. Láthatni abban színteremet, fürdőt, egy bel' oeil-t helyes üveges pavillonból, 's több mást, mi összesen a' tulajdonosnak jó izlését árulja-el.

Azon házaknak száma, melyek a' templomot környezik, 's jelenleg egy falut képeznek, 30-at tesz, mintegy 90 lélekkel; ezek között a' casino, melly az egykori udvari 's császárszobákat foglalja magában, a' legnevezeteseb. Több, részint igen helyes szoba, két nagy terem orchestrummal, egy billard, kert, szóval mi csak egy vendégházhoz tartozik, pontos szolgálat olcsó árért, maga a' helyzetetés is, — minden egyesül, hogy azt ajálni lehessen az idegennek. A' többi ház jobbadán csekély értékű. A' templomnak saját plebánusa van; az egyház azonban nem mutat semmi érdeket sem kívül sem belül; egyedül csak a' kút, ezen építmény 's a' casino között, méltó említésre, annak mélysége 's jó vize végett.

Sokkal vonzóbbak ezen kolostor maradványainál a' változó kilátások e' hegyről. Ennek hátán van a' kociút az erdősötét 's világos csoportulatokon keresztül egészen a' csúcsig, melyet a' templom koszorúz környéketével. Bájlólag jelenkeznek majd a' borgazdag Bisamhegy, majd a' főváros, majd a' Dunafolyam számos faszerkezményű 's lánczhidjaival és ligeteivel, majd egy messze elterjedő síkság, majd egy csendes völgy, melyben a' fák közötti kunyhók bukdosnak-ki. Fölségesen tornyosulnak szürke távulban a' Kárpatok, melyek a' berek világos pontjain keresztül alkonyodnak-le. Közelben elvesznek a' szállódombok 's zöld rétek, fáktól körveezve. Ekkép jár fel 's alá az ember foglalatostkodva ezen természetkertnek burkoltt sétautjain, 's ha itt ott eltávoznak az uttól, vidám Dryadok csalogatják a' lábat a' világos zöld templomba, hol a' vegyes állatsereg zavarba jut 's elillanni kezd. A' hegynek éjszaki oldaláról mutatkozik Klosterneuburg város, a' Duna, 's túldunai részen a' fölséges laposság, hol egykor Rudolf megtörte az országbitorló Ottokart, 's most virágzó városok és helységek az áldott béke álmát szövik. Meglepetve tekint az ember a' borországi magasságról keresztül a' folyamon, melly ketté választja ezeket, az az, a' gazdag gabonaországba, 's örül a' sziv azon áldáson, melly fedi a' földet. — Ha az erdőjárásokból visszatérünk a' faluba, 's ezen építmények előbbi elrendeltetésére visszaemlékezünk; a' vidámitó ellentiség emeli az indulatot, érzelmet. Hol egykor búskomorság 's henység, bú és eluntság, megállapodást parancsolt az idő futásának: most vidámság és szorgalom, életöröm 's élénk vigáság

visszaadja elrablott szárnyait ismét. Számos nagyvárosi vendég, kik itt szép, meleg napokon összesereglenek, az egészséges jótékony levegő, a helység jólléte, földeken 's kertekben a' gazdag termés, — ezen ajtatos elszigetelésben tartózkodást a' vidám ifjúságnak mulatóhelyévé változtatja-átal. Szívesen mulat az ember vidám 's őszinte lelekkel, 's ekkor az elmultnak homályos képe is a' jelenvalónak csak annál több kecsét és báját kölcsönöz.

Kahlenhegyről kellemes ut vezet északkeleti irányban a' Leopold-hegyre. Mosolygó rétek 's a' legvarázslóbb erdő-csoportozatok kilátásokkal 's lombozatos folyosókkal azt hitetik-el a' vándorral, hogy egy angol kertnek közepén áll. Ekképp' jut az ember egy félig már bedült templomhoz. Alacson körfalak, az idő mostoha karától meg nem kimélve, hanem inkább keményen megrázva, — egy tágas nagy udvart vesznek-körül, melly itt ott köves, imitt amott füvel 's mohával van benőve. — A' pusztává lett térnek színfenekén festőleges hatással emelkedik egy templom. Ennek bemeneténél következő felírást olvashatni:

„Haec Ecclesia S. Leopoldi Austriae Marchionis et Patroni honoribus sacra Ejusdem olim Principi Aulae contigua, tum et iniquitate temporum et Turcarum impietate diruta, munifica dein pietate Leopoldi I. et Caroli VI. patris et filii Imp. restaurata et amplificata. MDCCXXX. Per Joan. ab Yrcudick com. sacr. largit.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Leopold mezei népi nép. — Vidámon pillantott-fel rózsás bőlcsőjéből az arany nap, mint a' kéjtengeren merengő menyasszony lakodalmá reggelén; vidámon, tiszta 's borútlan arczczal futá huzamósb, szeles, kellemetlen kalandjai után pályáját; vidámon 's mintegy kedvezőleg Budapest zöldbe vágyó lakói kívánatinak mosolygott-le déli egéről; vidámon, hosszú 's tarka vonalban, a' zöld, örökké fiatal természet bájai iránt fenn dobogó kebellet siettek-ki ezek is kisasszony napján, a' felhőtlen ég végtelen kék sátora alatt élvezendők néhány vidor órát. Szünetlen kavargó, a' jövők 's menők által apadó 's növekedő mozaik-örvényként forrongott a' vendéglő előtti udvaron 's fák alatt zajgó néptömeg. Kisebb 's nagyobb csoportozatban tanyáztak fűre 's fák lombjai alá telepedve a' vígadók; itt földre terített kendőken falatozák málhájok tartalmát, a' pirosan sült kappant, halvány sajtot, porhanyó kalácsot, a' ropogó borkoresolyának nevezett pogácsát; amott könybe lábadt, égre függesztett szemekkel szívá kulacsának sashegyi pogány csepjeit a' család-apa; tul rajta vizet szőrből széles nyakú üvegből egy magát izzadtá tánczolt, posgás pórhölgy; itt poharakat 's pipákat játszott-ki egy zsidó; amott narancs, füge, czukros mandola és kova-cukor tartalmú ládájával járt kínálkozva az Olasz; itt Pharao barna unokáinak vig hangjain lejtének fürge inú ifjak és hölgyek a' zöld gyepen, és a' tánczteremben; amott, és több helyen, kézi orgona hangjára típegének hizott gácsérként a' nehézkes falusi

nymfák 's ügyetlen kézművesek, itt egy polichinello recsegő izetlen tréfáját; távolabb egy trombita harsogott fülsértő hangon; és e' kétes morajú zaj közül több helyen hallatszék rém-szózatként némely zsidó gyermekeknek érzetlen egy hangú „Cigaro, Cigaro“ kiabálása. A' réten forgó népszalagnak rongyos öltönyű gyermekek kínálkoznak vízzel; a' vendéglő előtt a' durva 's ma pénzért is csak kegyelemből szolgáló fogadósnak keresztelt boráért hazakodtak a' vendégek; bokrok 's fák árnyában enyelgtek némelyek, mások a' fenyegető óriásként égre meredő Amalia szirt ormán mászkáltak havasi zergekként. Vigság, öröm, derült kedv 's barátság - fűszerezte-kéj ömlött-el egész tömegen; égi fény sugárzott a' boldog szerelmesek homlokáról. Végre e' tarka népvegyület nézésében elfáradt nap is nyugalomra ereszkedett Jánoshegy megé, mellynek a' bucsúzó bíbor csókjától égő ormait látván, haza felé tódult a' vigalmában végtelenül boldog nép. Tölgy-ágazott kocsikon, urasági, társasági és bérkocsik hullámszája között vonult egy rész a' porfelleges kocsi-uton; megszakadni nem akaró vonalban, tölgy - koszorús ifjak 's hölgyek vegyületében sietett más rész a' szőlők közt vezető gyalog ösvényen lakába, epedőn a' barátságos táj, 's boszúsan az olly korán távozást intő hunyt nap felé tekintve. — Így lön vége ez utósó népinneknek; így mulik-el minden örömnünk; 's hánynak szendergő pora felett lebegend mához évre a' csendes szízzelő, ki ma itt vigan mulatozott?!

K. J.

KÜLÖNFÉLE.

Kakas - v i a d a l.

(Vége.)

Néhány perez mulva két férjfiú lépett a' körbe: egyik magas és vastag, éveinek jól felhaladt száma mellett is elég izmosnak látszó, hátán zsákot hozott, mellyben, a' mozgásról 's kapálózásról ítélve, melly beljében véghez ment, bizonynyal egyik csatázandó hős vala. Az említett férjfiú Dixon volt, a' hely tulajdonosa, 's mi több, a' kakasok nevelője. A' vele jött mintegy 20 éves ifjú az öregnek arczvonalaival viselé, 's tekintetén élénkség ömlött-el. Öltözetét világos színű kazimir kurta nadrág, kis kék mellény, hasonló színű süveg, gondatlanul lebegő fekete nyakkendő, fehér pamut harisnya, fényes csizmák és térdére kötött zsebkendő tévék. Illedelemmel üdvözlőlvén az őt „bravókkal“ fogadó közönséget, atyjával az estrade-ra lépett, a' kakasnak, melyet ez hátán hozott, ingerlőül (setterto) szolgálándó.

Most Dixon fontos tekintettel egy iratot vont elő zsebéből, 's azt komolyan átfutva fenn hangon kiáltá: „Richard Jakab!“ és azonnal, az ifjú Dixonnal egy korú 's hasonlóan öltözött fiatal ember lépett elő. Ennek is zsák volt hátán, mellyből némi kotyogás hallatszott, az öreg Dixon kakasától feleletet nyerő. Ifjabb Dixon ur most egy szép kakast vont elő zsákjából, 's azt Jakabnak nyujtá; ez után egy lepecsételt szelenczéből kis iratot huzott-ki, mellyről kakasának ismertető bélyegeit hangosan olvasá-le.

„Rőt és fekete tollú, széles szárnyú, kurta keskeny testű, hosszú vörös lábú, fekete és játszó-színű szemekkel, világos vörös háttollakkal, halvány taréjú és három szegletes farkú.

„Jól van“ mondá Jakab, ki ez alatt mindent szorgosan megvizsgált, helyesen; a' kakas nincs elcsereelve, bélyegei igazak; most még csak nehézségről szeretnék meggyőződni.

,Ezen óvakozás szerfelett szükséges — sugá fülembé a' lelkész (clergyman), ki ajkaimat mosolyra vonulni látta — különben a' kakasokat könnyen kicserélnének.'

Mértéke is egyezett a' jegyzékkel. Most Richard Jakab vonta elő kakasát, és ifjabb Dixon urnak nyújtotta. Az elsőhöz hasonló szertartások mentek ezzel is végbe. Idősb Tom egy más iratot, vonván elő a' szelenczéből ezt olvasá:

„Tollai sárgás feketék, szemei élénkek, nyaka hosszú's biborszín, körmei erősek 's egyenesek, feje kurtá teke alakú, orra horgas, lábai szürkék, nehézsége négy font és kilenczedfél lat.

Mindkét kakas jeles tulajdonú viadalmas állat volt. Dicső, egyenlő tűzű állatoknak látszának; szemök egyenlő tüzzel égett. Ennek következtében egész szenvedélyes hévvel ajánlának és fogadának is el fogadásokat. „Tiz guinét Dixonéra“ — „Huszat tesztek Richard Jakabéra!“ „Jól, áll.“ — „Mi dicső kakasok! mi fölséges állatok!“ kiáltá szakaszenként Cromby lord, „illy jeles állatokat még nem láttam; örömmel fizetnék a' kettőért 50 guinét. Villiam!“ mond a' lelkészhez fordulva „legnagyobb zavarban vagyok, nem tudom mellyikre fogadjak.“

„Száz font sterlingben fogadok Dixonéra!“ irá a' lelkész palatáblájára.

És mivel Dixon kakasához biztam, tiz guinével én is részt vettem a' lelkész fogadásában Richard Jakabé ellen.

Most a' viadalnak kezdetni kellett. Azok, kik érzelmük özönében üléseikről föllálva estradera léptek a' kakasok közelebbi láthatása végett, most ismét leszállottak, 's a' helyet csak Dixonnak és Richard Jakabnak mint ingerlőknek engedék. Ez utóbbinak első gondja volt a' kakasok bokáira legkitelhetőbb szorgossággal egy egy 1 1/2 hüvelknyi hosszúságú ezüst sarkantyút fűzni, körmeiket megnedvesíteni, és ez által a' köteleket, mellyekkel a' sarkantyú felcsatolva van, megerősíteni; ezután kezeikbe vevén a' kakasokat, egymásnak ellenbe állva azoknak fejét 's nyakát simogatták, szóval, mintha ugyan azon perczben akarnák egymás ellen vetni, végre elereszték őket.

Emberi erő nem képes azon dühösséget leírni, melylyel e' két állat egymás ellen rohant. Nem hogy láttam volna, de képzetem sem volt hasonló melegségről, bősületségről.

Egy eleve orraikkal vivának, majd csattogó reszkető szárnyaikkal üldözék, sarkantyúikkal rugdosák egymást, 's úgy összetapadának, hogy a' kettő csak egynek látszék. Tiz percznél tovább tartott ez egyenlő tüzzel vívott dühös csata; végre eltikkadva, izzadságban fürdve kialudt szemekkel, leeresztett szárnynyal tántorogni kezdenek, míg végre egymás mellett lerogytak. Az uszítók ismét kezökbe vevén őket, eszméletre hozzák, és összefordított orral a' szőnyegre rajzolt kis körbe helyezék.

Most Richard számolni kezdte, egy, kettő, három, négy. Ha negyvenig szakadatlanul olvashatott volna, a' nélkül, hogy a' másik kakas támadójának orr-viadalát viszonozná, a' megtámadott lett volna a' vesztes; de nem így volt. Midőn Richard négyet számolt, a' szegény két állat, mellyeket természet feletti bátorság látszott lelkesíteni, egész erőbül igyekezett talpra szökni, 's a' tusát az előbbinél nem kevesebb tüzzel 's lelkesedéssel kezdék. Nyitott szájjal, kiöltött nyelvvel, szikrázó szemekkel küzdének. A' győzelem még mindig háttározatlan volt, 's a' nézők még folytonosan fogadtak; most Dixon kakasának sarkantyuja ellenfelének szemét kiméletlenül kihatá. A' vérző seb

pirosra festé a' szőnyeget; fájdalmas sebének égését nem bírván tovább a' szegény állat, hátrálni kezdett. Tántorogva, magán kívül, elkeseredve, ittas emberként hol jobbra hol balra dülöngött, 's enyhelyet keresett.

E' hátrálás 's a' csörgedező vérnek meglátása uj lángra lobbantá a' viaskodó hőst. Kíméletlenül rohant sebesült ellenére, lelkesedve üzé, haldokló ellenének hörgésére nem ügyelve addig sebzé, rugá, míg az lelketlenül le nem rogyott. Most diadalmasan a' lelketlen testre állván diadalma jeleül kétszer kukorékol; de győzelme életébe került, mert alig szűnt-meg kukorékolni, lerogyott, hogy soha többé fel ne keljen. A' győzelem azoké lett, kik Dixon kakasára fogadtak, 's pénzüket megkapván uj fogadásokat kezdenék, mert Dixon a' holttesteket eltakarítatván más kakassal jelent-meg az estradon.

A' csata uj erővel kezdetett. Tízszor támadák-meg az ellenfelek egymást, tízszer festék a' csatatért vérükkel, 's többnyire mind megszűntek élni; végre minden feljegyzett küzdött, és Cromby lord kénytelenítették a' csatatért elhagyni.

EMLEKMONDÁS.

Dicsőség.

Nyitva, halandók! a' rényhez mindenkor az ösvény:

Bukni! ez emberi sors; fölkelni javulva — dicsőség!

BAKSAY.

Honi példa.

A' természet akarja így ezt: könnyen 's hamarabb ront

Bennünk a' honi példa, mivel lelkünkre erővel

Hat-le a' véteknek nagy hatalmu tekintete mélyen.

PLUTARCH után B. F.

A' Magyarnak karakterei közt egyik, és ugyan a' legnemesebbik, a' bátor és egyenes kimondás, de úgy, hogy valaki ezzel az ellene vivónak sértésére vissza ne éljen. — Még a' legerősebb okok is megbágyadnak, ha személyes bántásokkal vannak tüzdösve. — Nem sápadt, hanem vídámon mosolygó képpel mondjuk-meg egymásnak, a' mit nem a' vak megátalkodás, hanem a' csendesen fontoló elme mutat előnkbe valónak.

H. MUZÁRION. (1833.)

Elmefuttatások. — A' némberek inkább megbocsájtanak egy nagy vigyáztalanságot, mint kis hivtelenséget.

A' hiúság titoktartóbbá teszi az emberiséget, mint az eszeség.

B. E.

Betű rejtvény.

F-el élő lény; van föld alatt és felett,

Lakja számos tárgyat és saját testedet.

K-val kemény külső részt szokott nevezni,

A' varga ismeri, 's tudja elhelyezni.

M-mel veszélyes szer, életet roncsolhat

'S veszthet-el, ha későn érkezik orvoslát.

V.

Előbbi rejtvény: Csákvár.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.